

S122600D- JBS

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

D O M

Afsagt den 3. august 2015 af Østre Landsrets 9. afdeling
(landsdommerne Bodil Dalgaard Hammer, Louise Saul og Sune Dalgaard-Nielsen med
domsmænd).

9. afd. nr. S-1226-15:
Anklagemyndigheden
mod

T

født november 1998
(advokat Jens Duus, besk.)

Københavns Byrets dom af 21. april 2015 (SS 4-4490/2015) er anket af **T** med
påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang. Tiltalte har endvidere nedlagt påstand
om, at der fastsættes en længstetid for foranstaltningen.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Personlige oplysninger

Det er af X2 fra behandlingsinstitutionen opholdssted1 oplyst, at institutionen har forberedt modtagelse af tiltalte, når han kan udsluses fra Psykiatriske Afdeling. Tiltalte er blandt andet blevet præsenteret for det personale, der skal tage imod ham. Struktur og forudsigelighed er meget vigtigt for tiltalte.

X3 fra Børne- og Ungdomspsykiatrisk Center har forklaret, at det selvfølgelig er stressende for tiltalte, at hans situation er uafklaret. De har svært ved at give tiltalte den rigtige ramme på deres lukkede afdeling, da der er mangel på aktiviteter. Tiltalte har ikke været udadreagerende, mens han har været hos dem.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret blandt andet, at han har det godt med en udslusning til opholdssted1, som det ser ud nu. Han kan få den lejlighed, som han ønsker. Det er meningen, at han skal gå i skole. Han kunne tænke sig at blive grafisk designer.

Tiltalte har været fortsat frihedsberøvet og surrogatanbragt under anken.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført af byrettens flertal, skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21.

Det tiltrædes, at der uanset tiltaltes alder ikke er grundlag for at fravige udgangspunktet om, at der ikke fastsættes en længstetid for den idømte foranstaltning, jf. straffelovens § 69 a, stk. 2.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

—————
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 07-08-2015

Bente Fredslund Mackeprang
kontorfuldmægtig

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 21. april 2015 i sag

SS 4-4490/2015
Anklagemyndigheden
mod

T

født november 1998
P.t. Psykiatrisk Center

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 17. februar 2015.

T er tiltalt for

1.

forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21,
ved den 27. august 2014 ca. kl. 16.35 ud for adressen Kø-
benhavn flere gange at have stukket ud efter F med en kniv,
hvilket dog mislykkedes, da tiltalte blev overmandet af forbipasserende, og
idet F værgede for sig.

subsidiært

legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. til dels § 21, og overtrædelse af straffelovens § 266,
ved den 27. august 2014 ca. kl. 16.35 ud for adressen Kø-
benhavn med vold at have overfaldet F, idet tiltalte flere gan-
ge stak ud efter F med en kniv og herunder ramte F i hån-
den med alvorlige skade på fingeren til følge, alt imens tiltalte sagde "du
skal dø" eller lignende, hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for
F's liv eller helbred.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at tiltalte dømmes til behand-
ling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse
med afdelingen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen sammen
med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse, jf. straffelovens
§ 69, jf. § 68, 2. pkt.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at der i medfør af straffelovens § 69a, stk. 1, fastsættes en længstetid på 1 år for opholdet, og at der i medfør af straffelovens § 69a, stk. 2, ikke fastsættes nogen længstetid for foranstaltningen.

Tiltalte har erkendt sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, og har i øvrigt nedlagt påstand om frifindelse.

Han har tiltrådt anklagemyndighedens sanktionspåstand, dog således at han nedlægger påstand om, at der fastsættes længstetid for foranstaltningen.

Forklaringer

Oplysningerne i sagen

Der er dokumenteret politiattest af 23. oktober 2014 fra [redacted] F's [redacted] henvendelse på skadestuen den 27. august 2014 kl. 20.00, hvoraf blandt andet fremgår:

" ...

5. Det objektive fund:

Venstre hånds lille finger: På indersiden midt på fingeren ses en 2 cm lang flænge 2-3 mm. dyb.

Kraftig blødning fra pulsårer.

Et område på 1x1 cm med manglede følesans for berøring; tegn på nerveskade.

..."

Personlige oplysninger

Overlæge [redacted] X2 [redacted] har i en erklæring af 21. november 2014 blandt andet udtalt:

" ...

Konklusion

Observanten findes herefter ikke sindssyg eller må antages at have været det på tidspunktet for det påsigtede forhold. Han har befundet sig i en tilstand af mangelfuld udvikling og svækkelse og forstyrrelse i de psykiske funktioner, i form af sin autisme. Han var ikke på-

virket af rusmidler og han er normalt begavet. Han har aldrig lidt af epilepsi eller infektioner i centralnervesystemet.

Observanten er kendt med en autismediagnose i form af Asperger, som han blev diagnosticeret med i 2011. Siden er tilkommet tvangstanker i 2013 og enkelparanoia i april 2014. Ved den aktuelle undersøgelse er observanden screenet for øvrige psykopatologi såsom angst, depression og psykotiske oplevelser. Observanden kan ikke positivt bekræfte hverken angst, depressive eller sindsygelige symptomer, og dette er heller ikke klinisk observeret under hans indlæggelse. Vi har ikke kunne genfinde den enkel paranoia observanden tidligere er beskrevet at rumme. Under observationen vurderes observanden i udtalt grad at være præget af sin autisme, som har været udslagsgivende for hans handlinger. Herunder hans opfattelse af hvorledes stedfar samlet set har påvirket hans liv, og ikke som tidligere antaget primært relateret til observandens særinteresse i form af Marvell figurer. Observanden er set let trist og frustreret efter ca. 2 måneders indlæggelse, og beskriver årsagen til dette som manglende afklaring i hans sag. Der er ikke observeret uadadreagerende adfærd eller aggression hos observanden, og det vurderes ikke at risikoen for at observanden tyr til disse metoder er store under de rette rammer.

Det vurderes umiddelbart på baggrund af vores observationer, at observanden har et potentiale der kan arbejdes med under de rette rammer. Der vil være behov for massivt pædagogisk støtte og social færdighedstræning med fokus på autismepædagogik, herunder fokus på tydelige rammer og belønningssystemer. Herud over vurderes der også at være behov for psykiatrisk behandling, måske på sigt behov for medicinsk støttende behandling. Tilgodeses dette ikke vil der være risiko for at observanden udvikler egentlige vrangforestillinger, og at hans realitetstestning bliver mere skrøbelig end tilfældet er aktuelt.

Observanden er ikke med sikkerhed omfattet af § 16. Men han er med sikkerhed omfattet af § 69.

Man kan såfremt han findes skyldig, som mere formålstjenlig foranstaltning end straf, til forebyggelse af en formentlig ikke ubetydelig risiko for fremtidig ligeartet kriminalitet, jf. samme lovs § 68, 2. pkt. anbefale dom til psykiatrisk afdeling med tilsyn af kriminalforsorgen i forbindelse med afdeling under udskrivelse, således at kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse.

..."

Sagen har været forelagt Retslægerådet, der i erklæring af 16. januar 2015 har udtalt:

"...

Med sagens tilbagesendelse skal Retslægerådet på baggrund af fremsendte akter, herunder erklæring af 21.11.14 fra overlæge X1, Børne- og Ungdomspsykiatrisk Center, , om T udtale, at han ikke med sikkerhed er sindssyg aktuelt eller var det på tiden for det påsigtede. Han er normalt begavet.

T er opvokset under beskyttede forhold. Han har klaret sig fagligt godt i skolen, men har fra den tidligere barnealder været præget af en såkaldt gennemgribende udviklingsforstyrrelse (Aspergers syndrom), visende sig ved forstyrrelse af evnen til socialt samspil og indsnævrede interesser. T har været monomant optaget af bestemte legetøjsfigurer, og hans tanker og forestillinger om disse kan have en vrangagtig karakter. Han har formået at få forældrene til at acceptere etablering af videoovervågning med henblik på beskyttelse af disse figurer. Ved børnepsykiatrisk undersøgelse er han fundet "grænsepsykotisk" (Enkeltparanoia). Ved den aktuelle mentalundersøgelse er T ikke med sikkerhed fundet at være sindssyg, men i udtalt grad præget af symptomer på Aspergers syndrom.

Retslægerådet findes T omfattet af straffelovens § 69. Såfremt han findes skyldig i det påsigtede anbefales, jf. samme lovs § 68, 2. pkt., som til behandling på psykiatrisk afde-

ling med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med afdelingen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse, som mere formålstjenlig foranstaltning end straf til imødegåelse af en formentlig ikke ubetydelig risiko for nye personfarlige handlinger.

..."

Ungesamrådet har den 19. marts 2015 afgivet udtalelse i sagen. Det fremgår af udtalelsen, at Ungesamrådet tiltræder Retslægerådets indstilling.

Endelig er fremlagt statusbeskrivelse udarbejdet af opholdssted1 vedrørende T's situation under varetægtsfængslingen i surrogat på Psykiatriske Afdeling. Af udtalelsen fremgår blandt andet følgende:

"...

Sammenfatning

Der har i perioden været ingen udvikling og opbygning omkring T's ; og arbejdet mod han kunne bliver aldersvarende er meget langsigtet, grundet hans meget fastlåste adfærd.

T er omkring de praktiske ting lang fra aldersvarende og der skal arbejdes med dette i en fast struktur form. Dette er også et meget langsigtet projekt, dels den meget fastlåse og rigide adfærd T har, men også de forhold at T ikke kan lugte, mærke og følge sig selv, og har store mangler på de sociale kompetencer.

Det er vores vurdering, at T vil være i fare for at lave et drabsforsøg på F igen, dette specielt hvis man presser T for hurtigt.

T har i 7 måneder siddet isoleret og har derfor har udviklet endnu mere stress og pres end tidligere.

Der er vores vurdering, at T hurtig igen vil få problemer med F og figurene hvis han presses for hurtigt tilbage til en hverdag med mange mennesker og stimuli.

Det er ligeledes vores vurdering, at T ikke vil kunne udvikles, hvis det ikke gøres langsomt, uden alt for meget stimuli og i en 1:1 relation.

Silas vil have stor modvilje mod placering ud over en lejlighed i København...".

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at opholdssted1 ikke var godt for ham. Der var larm, og han skulle sige det, når han gik. Tiltalte har ikke sagt, at han ville angribe F igen, hvis han kom på opholdssted1 men han ville gøre noget. Tiltalte ønsker at få sin egen lejlighed, eventuelt med støtte, hvis det er nødvendigt. Hvis han ikke får en lejlighed, kan han ikke overskue at gå i skole.

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Tiltalte har været frihedsberøvet i surrogat fra den 27. august 2014.

Rettens begrundelse og afgørelse

Retten lægger efter forklaringerne i sagen til grund, at tiltalte havde kniven

med til mødet med F , som tiltalte følte, at han havde et modsætningsforhold til. Retten lægger videre til grund, at tiltalte stak ud efter F , der kom ned at ligge.

Efter vidneforklaringerne lægger retten til grund, at tiltalte prøvede at hugge kniven mod F , da denne lå ned, mens F havde fat i kniven og derved afværgede tiltaltes stik eller hug med kniven.

Endelig lægges det til grund, at tiltalte under episoden udtalte, at F skulle dø.

2 dommere finder det på baggrund af knivens farlighed og vidnernes forklaringer om tiltaltes udtalelser i forbindelse med, at tiltalte stak ud efter F , bevist, at tiltalte havde forsæt til at dræbe F . Disse dommere finder herefter tiltalte skyldig i den principale påstand.

1 dommer finder det ikke bevist, at tiltalte havde forsæt til at dræbe F , men nok til at skade ham. Denne dommer finder på den baggrund, at tiltalte er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1 og § 266 som anført i den subsidiære påstand.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Tiltalte finder derfor skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21.

Efter den retspsykiatriske erklæring sammenholdt med de øvrige lægelige oplysninger om tiltaltes personlige forhold finder retten, at tiltalte på gerningstidspunktet befandt sig i en tilstand, der var betinget af mangelfuld udvikling, svækkelse eller forstyrrelse af sine psykiske funktioner, jf. straffelovens § 69.

Retten finder, at det er mere formålstjenligt i stedet for at idømme straf at træffe bestemmelse om foranstaltninger efter straffelovens § 68, 2. pkt. Da mindre indgribende foranstaltninger ikke findes tilstrækkelige, skal tiltalte undergive sig psykiatrisk behandling som påstået.

Uanset tiltaltes alder finder retten ikke grundlag for at afvige udgangspunktet i straffelovens § 69a, stk. 2. Under hensyn til arten af den pådømte kriminalitet fastsættes derfor ingen længstetid for den idømte foranstaltning, jf. straffelovens § 69 a, stk. 2.

Længstetiden for tiltaltes ophold på institution fastsættes til 1 år, jf. straffelovens § 69 a, stk. 2.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal undergive sig behandling på psykiatrisk afdeling

med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med afdelingen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse.

Der fastsættes ingen længstetid for den idømte foranstaltning.

Længstetiden for tiltaltes ophold på institution er 1 år.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder 22.400 kr. + moms i salær til den beskikkede forsvarer, advokat Jens Duus. Et tidligere udlagt salær på 25.000 kr. + moms, samt kørselsgodtgørelse 895,20 kr. til den tidligere beskikkede forsvarer, advokat Lise Holten, udredes endeligt af tiltalte.

Marianne Nørregaard
Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 23. april 2015

Kristina Cornett
kontorfuldmægtig